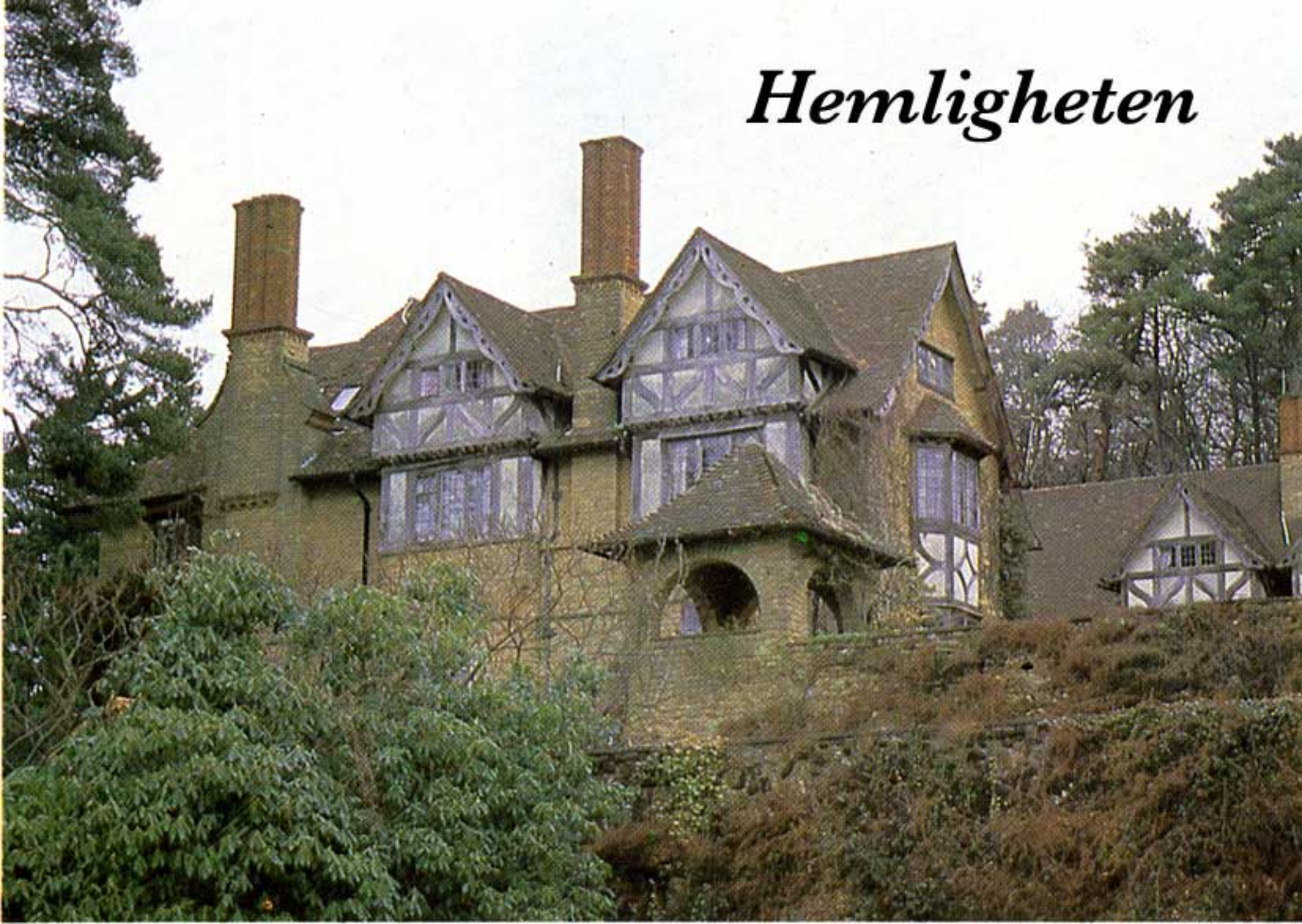

Hemligheten

Hemligheten

kriminaldrama i fem scener

av Christian Lanciai (2003)

Personerna :

Lady Hermione Winterstale, patient
Theodore Winterstale, hennes son och godsförvaltare
Emily, sköterska
Josef, hennes bror
Martha, rundhänt köksa
Ruth, perfekt hushållerska
Patrick Winterstale, odåga
Miriam, hans raffiga fjälla
Tom, dräng
Inspektör Blameless, polis

Handlingen äger rum på ett privatägt slott ute i skärgården år 1967.

Copyright © Christian Lanciai 2003

Hemligheten

Akt I scen 1. Lady Winterstales sovrum.

Lady Winterstale (i sin säng) Vad är livet annat än död? Vad har man annat att leva för än döden, den äntliga befrielsen? Livet är ett gatlopp, där blott tragedier kantar levnadsbanan och slår till för varje gång allt hårdare; allt grymmare och orättvisare blir slagen varje gång, tills man blir tvingad att ge upp, gå ner på knäna, vackla, stupa och erkänna sitt personliga totala nederlag utan att man ens fått något mål i sikte. Varför får jag aldrig dö? Jag har gett upp i tjugo år, och ändå får jag aldrig dö men hålls vid liv av ödet med ett hån och mera grymt än den mest långsamma och olidliga dödskamp!

Theodore (med glasögon, försynt, kommer in) Mamma, hur mår du idag?

Lady Har aldrig mått sämre.

Theodore Det låter bra.

Lady Var ej så odrägligt optimistisk.

Theodore Jag kan konstatera, mamma, att så länge som du klagat är du vid vigör.

Lady Jag bara plågas, och du ser det som ett hälsotecken. Du är odräglig, Theodore.

Theodore Jag gör bara vad jag kan för att muntra upp dig.

Lady Och aldrig ger du upp fastän du bara misslyckas hela tiden. Men varför ser du så oförskämt glad ut? Har något hänt?

Theodore Vi har goda nyheter, mamma.

Lady Har någon av mina gamla plågoandar dött?

Theodore Nej, men vi har funnit en ny sköterska åt dig, och vi tror att vi äntligen hittat den rätta.

Lady Varför skulle hon skilja sig från de andra misslyckade slynorna, som utan undantag bara har dugt till att bli avskedade?

Theodore Den här är annorlunda.

Lady Det säger du varje gång.

Theodore Men denna gången är det sant.

Lady Det säger du också varje gång. Du bara upprepar dig.

Theodore Jag tror du kommer att hålla med mig den här gången.

Lady Det blir i så fall den första. På vilket sätt är hon då annorlunda? Vad heter hon?

Theodore Emily. Hon har bara de bästa referenser och är ordentligheten själv. Men framför allt är hon tyst.

Lady På vilket sätt?

Theodore Hon bär sorg efter en nyligen bortgången bror och pratar inte mycket.

Lady Intressant. Hur fick ni tag på henne?

Theodore Hon sökte genom annons, och det var dess personliga formulering som väckte vårt intresse. Hon sökte en så lugn anställning som möjligt så avskilt som möjligt.

Lady Då har hon kommit fel. Här händer aldrig något, men här finns bara oroliga spöken. Nå, då tog du väl reda på allt om henne?

Theodore Jag har intervjuat henne personligen. Hon har alltid sökt sig till allt lugnare ställen. Alla hennes patienter har alltid älskat henne för hennes mjuka sätt och djupa empati.

Lady Hon har då aldrig blivit uppsagd men alltid slutat själv?

Theodore Precis.

Lady Vad var det med hennes bror?

Theodore Han var mycket äldre och tog alltid hand om henne. De levde alltid tillsammans. Han gick plötsligt bort i en aggressiv cancersjukdom av ovanligt slag. Det knäckte henne fullständigt, och hon blev helt paralyserad av sorg och vägrade tala med någon. Hon slutade sin anställning på ett ålderdomshem där hon var mycket älskad men tycks ha kommit fram till att hon ändå behöver arbeta för att komma över sorgen.

Lady Kanske du äntligen har hittat något. Låt oss pröva henne. Kan hon komma hit?

Theodore Hon är redan här. (*går och öppnar dörren*) Välkommen in, Emily.
(*Emily gör en blyg och försiktig entré, en ung, vacker och anspråkslös flicka.*)

Lady Var inte rädd för mig, Emily. Jag är bara döende.

Emily Det är jag van vid.

Theodore (till Emily) Hon har varit döende i tjuo år.

Lady Det är allvarligt, Theodore! Det är ingenting att gyckla om! Jag är dödssjuk!

Theodore Vi tror dig, mamma.

Lady Vi har hört mycket gott om dig, Emily. Tror du att du kunde stå ut med en gammal satkärings döende nyckfullhet?

Emily Jag är van vid värre, frun.

Lady Ingenting kan vara värre än jag och detta hus. Men här finns allt vad du behöver och vad du kan önska. Hela huset står till ditt förfogande, och som min privatsköterska måste alla de andra tjänarna alltid lyda dig. Har du presenterat dem för henne, Theodore?

Theodore Inte ännu.

Lady De är bara tre. Den tjocka alkoholiserade köksan Martha, som alltid skåpsuper men är glad och rolig att prata med. Av henne får du veta allt. Så är det Ruth och hennes son. Hon har varit i tjänst hos oss i mer än tjugo år, och vi slipper henne aldrig. Hon kallas för mumien, för hon är aldrig glad, men hon håller ordning på huset. Hennes son Tom är trädgårdsmästare och allt i allo. Han är trevlig, men kom inte för nära honom. Det är hans förtjänst att vår slottspark är lika exemplarisk som en botanisk trädgård.

Theodore Du får träffa dem alla sedan, Emily.

Lady Visa henne runt, Theodore. Har du berättat att du har en bror?

Theodore Nej.

Lady Det svarta fåret. Han kommer hit ibland och våldgästar oss när han behöver pengar, och då har han alltid ett fnask med sig. Han är en komplett odåga men stor charmör. Det är bara tack vare att lillebror Theodore tagit på sig ansvaret för våra affärer som vi fortfarande överlever mot alla odds. Theodore sparar och Patrick slösar. Hittills har det jämnat ut sig.

Emily Kommer han ofta?

Lady Han väntas hit vilken dag som helst. Han har meddelat sin ankomst.

Theodore Bevare oss väl! Så länge han håller sig borta klarar vi oss. Det är bara när han dyker upp som vi får problem.

Lady Det är synd om honom.

Emily Ja, och om er alla, fast ni är så rika.

Lady Varför är det synd om oss, min flicka?

Emily All er rikedom har bara gett er olycka.

Lady Hon har rätt. Hon har fattat hela vår tragedi genast. Anställ henne genast, Theodore. Emily, kom hit till min sida. (*Emily lyder. Lady lägger armen om henne.*) Du skall bli min enda förtrogna. Lita inte på någon, inte ens på Theodore, som bara är en tråkig pedant. Lyssna till köksan, i synnerhet när hon dricker, för hon är hederlig, men tro inte på vad någon annan säger.

Emily Jag är här för att lyda er, frun.

Lady Jag är säker på att vi blir goda vänner. Ja, vi är det redan. Välkommen, mitt barn. (*kysser henne på kinden*)

Emily Tack, frun.

Lady Visa henne runt, Theodore. Bered henne på det värsta.

Theodore Ja, mamma. Kom, Emily. (*öppnar artigt dörren åt Emily, som får gå ut först. Theodore följer efter.*)

Lady Äntligen en människa! Och det är mera i henne än vad som syns. Hoppas bara att hon håller måttet.

Scen 2.

(Emily kommer ensam in i sitt rum, stänger dörren bakom sig, kastar sig på sängen och gråter.

Efter en stund:)

Emily Min bror, min bror, varför har du övergivit mig? Jag brister ut och gråter och finner ej någon tröst, och runt omkring mig ser jag bara avgrunder som öppnar sig. Jag sökte en fristad här men vädrar bara skelett i alla garderober som hotar träda ut och gripa tag i mig och slunga mig i en djupare förtvivlan än jag orkar med! Skona mig och rädda mig! Jag klarar mig inte ensam! Jag vägrar acceptera att du lämnat mig! (*gråter förtvivlad*)

(en figur lugnt sittande i en stol börjar bli synlig)

Josef Lugna dig, syster.

Emily *(vänder sig förbryllad om)* Josef! Vad gör du här?

Josef Du kallade på mig. Jag kan inte överge dig.

Emily Vad är detta för en underbar uppenbarelse?

Josef Ta det bara lugnt. Ingenting har förändrats.

Emily Men du är ju död.

Josef Döden är ingenting att bry sig om. Det är bara ett steg vidare. Du har mig kvar så länge du tänker på mig.

Emily Jag kan inte tro att det är du.

Josef Ta det inte så allvarligt. Döden är bara en befrielse och något mycket mindre att bekymra sig för än till exempel födslar, som är ett liknande livssteg fast i motsatt riktning. Det enda man egentligen har anledning att bekymra sig för är bröllop.

Emily Men vad gör du här?

Josef Jag vill hjälpa dig.

Emily Hur?

Josef Jag ser mer än vad du ser, och jag kan fatta vad det är för ett ställe du har kommit till, men det kan inte du.

Emily Men hur kan du hjälpa mig?

Josef Det vet jag inte ännu. Det viktigaste är att vi har fått kontakt. Det kan vi nu bygga vidare på. Men du måste hålla mig hemlig. Vi får aldrig utbyta tankar i andras sällskap. Ingen får ana något. Bara så kan jag hjälpa dig. Du får inte bli avskedad.

Emily Och om jag vill sluta själv?

Josef Innan du har börjat? Du har något att göra här, Emily. Annars hade du inte hamnat här. Men det kan bli farligt. Därför skall du veta att du alltid har mig med dig. Du behöver bara tänka på mig så kommer jag.

Emily Men detta är förunderligt och märkligt.

Josef Gör det inte märkvärdigare än vad det är. Jag är hos dig så länge du vill ha mig. Det är allt. Jag har ändå ingenting annat att göra. Jag kan ta det hur lugnt som helst.

Emily Å Josef, tack för att du kom tillbaka! *(rusar upp och mot honom för att omfamna honom)*

Josef *(reser sig genast och går bakom stolen)* Rör mig inte! Gör inget väsen av saken, Emily. Då riskerar du allt. Du är redan respekterad här av alla. Låt ingen tro att du är rubbad. Då är du förlorad.

Emily *(betänker sig)* Förlåt mig, broder. Jag ska bevara din hemlighet.

Josef Så ska det låta. Jag tog alltid hand om dig. Du har gett mig anledning att fortsätta därmed. Men vi måste vara försiktiga. Ingen får misstänka att du hädanefter är två.

Emily Förlåt mig, broder. Jag är din som alltid. Jag lyder dig.

Josef Gå nu lugnt till sängs och sov på saken och dröm sött. Jag är med dig i drömmarna.

Emily Tack, broder.

Josef Men kom aldrig nära mig. Det är viktigt att vår kontakt hålls fri från störningar och hålls ren.

Emily Och i sällskap? Ser jag dig i sällskap?

Josef Du får se. Ibland kanske, ibland inte. Ta det bara lugnt och vet, att jag är alltid hos dig, synlig och påtaglig eller ej.

Emily Tack, bror. *(börjar klä av sig och förbereda sig för natten. Josef sätter sig lugnt igen och sätter fingertopparna mot varandra.)*

Scen 3. I köket.

Martha (sitter vid köksbordet med sin konjak, skålar med sig själv) Skål, pojken min, och välkommen tillbaka! Det är bara du som ger liv åt det här gamla jädra dödshuset. Visserligen gör du klokast i att hålla dig härifrån, men bara så länge du kommer tillbaka då och då och ställer till det, finns det något hopp för den här dödsdömda familjen.

Ruth (kommer plötsligt in) Sitter du här och skåpsuper nu igen, Martha! Du vet att det är mot reglerna.

Martha Ruth, du har då en förmåga att alltid uppenbara dig i det sämsta valda tänkbara ögonblick! Har du inte hört att Patrick är på väg hem igen? Och vem skulle väl kunna hindra mig från att fira det?

Ruth Och har du inte hört att vi har en ny sköterska i huset? Och att frun vill att vi alla ska göra ett gott intryck på henne?

Martha Det lilla livet! Hon är sprödheten själv. Vi ska nog ta väl hand om henne. Ingenting ont kan i alla fall komma från henne.

Ruth Nej, men vi har all anledning att sätta oss i beredskap inför unge herr Patricks ankomst. Han har säkert med sig en ny skandal igen.

Martha Om han har! Han har skickat mig en bild på henne. Hon är rena bombnedslaget.

Ruth Desto större anledning att säkerställa beredskapen. (det knackar försiktigt)

Martha Det måste vara den nya. Man känner igen hennes försynthet vad hon än gör. Ingen annan knackar i det här huset. Kom in, vännen!

Emily (kommer in) Förlåt mig, men jag undrar var linneförrådet finns och hur tvättstugan fungerar.

Martha Kom in, vännen! Ta det lugnt! Ta ett glas med mig! Det här är vår outhärliga skräcködlan, som övervakar oss alla som en gam, så att vi inte hittar på något dumt.

Ruth Det gör ni alla ändå jämt och ständigt, så mitt försök att hålla ordning här är verkligen inte mycket värt.

Martha Ta henne inte på orden, vännen. Hon är alltid så där gravallvarlig och självömkansvärd och full av perfektionskomplex.

Emily Det var inte min mening att störa.

Martha Du stör inte alls! Slå dig ner! Och du också, lady Ruth! Låt oss alla tre tillsammans fira Patricks återkomst, den evige förlorade sonen som alltid kommer tillbaka.

Ruth Och alltid vänder upp och ner på huset och ställer till med skandaler.

Martha Koppla av, Ruth! Slå dig ner, vännen! (drar ner Emily i en stol och håller upp ett glas åt henne) Du tål väl sprit?

Emily Jag borde egentligen inte dricka under arbetstid.

Martha Det gör alla här utom Ruth, som är den enda tråkiga i huset. Men dess värre är det bara hon som hållit ordning här sedan husbond dog, och det är bara hon som kan hålla skelettena inlåsta i sina garderober.

Ruth Och det ska ni vara glada för.

Martha Borde vi inte inviga henne, Ruth, i husets hemligheter? Hon är ju bara novis.

Ruth Invig henne du. Jag har lärt mig att hålla tyst. Du kan aldrig hålla tyst ändå, så det är lika bra att du sladdrar på.

Emily Jag vill inte på något sätt vara nyfiken....

Martha Det behöver du inte heller. Allt du behöver veta är följande. Gamle herrn dog här i huset för tjugo år sen mitt under en storm, så att strömmen gick, så att vi bara hade stearinljus tända. Han ramlade ut för en trappa, och ända sedan dess har vi alla diskuterat vem som skuffade honom ut för trappan.

Ruth Martha! Du går för långt! (*till Emily*) Tro inte ett ögonblick på henne. Hon bara spekulerar och fantiserar.

Emily Vad hände egentligen?

Ruth Ingenting, utom att herr Winterstale hittades nedanför trappan med bruten nacke. Han kan mycket väl ha ramlat utför alldeles själv i mörkret.

Martha Det hör till saken att han var full. Han var alltid full.

Ruth Men han skötte huset och skapade en förmögenhet.

Martha Det var innan han började dricka och slog ihjäl sig. Det kan också ha varit självmord. I så fall är desto fler skyldiga.

Ruth Martha, du är oregerlig.

Martha Inte alls. Tvärtom. Det är bara jag som säger sanningen.

Emily Hade någon motiv till att vilja se honom död?

Martha Alla. Utan undantag.

Emily Och sedan dess har frun varit sjuk?

Martha Du fattar allting genast, flicka.

Josef (visar sig bakom Emily) Gå försiktigt fram nu, Emily.

Emily Var pojkarna små då?

Ruth De var mycket små. De minns ingenting av händelsen.

Martha Patrick var tre år, och Theodore var ännu spädbarn, så åtminstone ingen av dem kan ha mördat sin pappa.

Ruth Så du säger, Martha.

Martha Det är sant.

Emily Jag tror på Martha.

Martha Det gör du rätt i, mitt barn. Jag säger alltid sanningen hur den än låter. Och vi tror alla på dig, flickan min. Du blir kanske den första sköterska någonsin som kan klara denna rika psykopatfamilj. Du har i alla fall börjat bra. Alla har fått förtroende för dig. Se bara till att du inte ballar ur som de andra.

Josef Håll dig till mig, Emily, så skall allt gå bra vad som än händer.

Emily Jag tror nog att jag klarar mig. Jag vet vad sorg vill säga, och jag tror att enda problemet här i huset är att man aldrig gått till rätta med sorgen. I stället för att reda ut den sorgliga sanningen och acceptera den som den är har man förträngt den. Det är mycket kvinnligt.

Martha Hon ser mer än vad vi själva ser.

Ruth (reser sig) Gå bara inte för långt, Emily, och vi skall nog alla förbli nöjda med dig. (*går*)

Martha (när hon gått) Där har du den verkliga infektionshärden och förträngda dynghögen.

Emily Vad menar du, Martha?

Martha Jag menar att hon om någon vet mer än vad som är bra för någon av oss. Ingen har kommit åt hennes hemligheter på tjugo år.

Emily Och trädgårdsmästaren, hennes son Tom? Var han också liten när det hände?

Martha Han var ett spädbarn som Theodore. Så du har tre oskyldiga unga män här i huset, Emily, som troligen alla tre kommer att falla för dig. Så har du mig som din vän som är den enda som inte har några hemligheter och som därför inte har något att dölja. Så har du Ruth som ruvar som en grav över alla okända hemligheter, medan frun bara oroar ihjäl sig utan att lyckas.

Emily Och vem var Toms far?

Martha Det var därför Ruth anställdes. Han dog alldeles ung, och Ruth hade ingenstans att ta vägen, så husbond gav henne anställning här för att han tyckte synd om henne. Ingen annan gjorde det.

Emily Och varför drack mr Winterstale?

Martha Depressioner. Han blev olycklig för något. Ingen vet. Alla tror att Ruth vet mycket om den saken, men inte en grav hade kunnat vara mera tyst om hans fall än hon.

Emily De döda kan alltid komma tillbaka.

Josef Säg inte för mycket, Emily.

Martha Vad säger du, flicka? Tror du på spöken?

Emily Ingen har någonsin kunnat jäva deras existens.

Martha Där sade du ett sant ord. Men kan du se dem?

Emily Martha, förlåt mig, jag borde inte ha fört dig in på det här. Glöm vad jag har sagt. *(bryter upp och går)*

Martha Och inte har hon rört många droppar av glaset heller. Jag lär väl göra det själv då. *(dricker upp Emilys glas)* Om hon ser mer än någon av oss har vi kanske äntligen fått rätt städerska i huset. Skål för din ankomst, Patrick! *(dricker upp)*
(Patrick kommer insmygande bakom henne med sin fästmö utan att hon märker det.)

Patrick Här sitter hon och dricker, den enda rejäla människan i huset! Hur hade jag väl kunnat vänta mig något annat! Hysch! *(går fram och tar Martha bakifrån i det att han lägger sin händer över hennes ögon)*

Martha Blackout! Redan! Men jag har ju bara börjat!

Patrick Vem är det, Martha?

Martha Patrick? Är det då delirium redan? Men du skulle ju ha kommit först i morgon!

Patrick *(släpper henne)* Men jag är redan här. Vi lyckades smyga och smita förbi varenda en i huset. Bara du vet att vi är här. Möt Miriam.

Martha *(synar henne)* Är detta nu din senaste?

Patrick Min sista!

Martha Så säger du alltid. Du är oförbätterlig. Men hon är ju faktiskt vacker. Trevligt att träffas, Miriam. Försök inte hålla kvar honom. Alla före dig har misslyckats kapitalt.

Miriam Jag vet vad jag ger mig in på. Jag har varit med förut.

Martha Inte på den här åkturen. Men slå er ner. Flaskan är er.

Patrick *(slår sig ner)* Du är dig lik, Martha. Vad vore livet utan dig? Slå dig ner, Miriam. Martha är vår enda vän i huset. *(Miriam slår sig ner.)* Men jag har hört att mamma fått en ny sköterska som är rena fyndet.

Martha Ja, hon är exceptionell.

Patrick Vad är det med henne?

Martha Om du frågar mig, så är det något mystiskt med henne. Hon är inte som andra. Hennes bror dog nyligen, och det är som om hon delvis levde i den andra världen. Det gör henne väldigt tillbakadragen och klok, svårbegriplig och älsklig, långsam och ordentlig. Man kan lita på henne i allt, och din mor föll för henne genast.

Patrick Så mamma har äntligen en förtrogen?

Martha Det ser så ut.

Patrick Det är i så fall utomordentligt goda nyheter. Ingen vill att hon skall dö utom hon själv, och det behövs någon som kommer mellan henne och den viljan.

Martha Hon heter Emily och är dessutom utomordentligt vacker.

Patrick Vackrare än Miriam?
Martha Du kommer dragandes med en hippiebrud och ber mig jämföra henne med ordentligheten själv.
Patrick Så de är lika goda fast varandras motsatser?
Martha Ungefär så.
Patrick (uppmuntrande) Martha talar alltid sanning, Miriam. Ta det som beröm.
Miriam Jag tackar.
Patrick Och min bror?
Martha Även han har blivit bättre och lugnare. Sedan Emily kom i huset har han inte mer varit nervös och överspänd.
Patrick Så hon lindar alla om sitt lillfinger?
Martha Med försiktighet och omtänksamhet.
Patrick Jag måste träffa detta underverk.
Martha Hon gick just härifrån innan ni uppenbarade er.
Patrick Då var det hon som gick upp för trappan och inte Ruth. Hur tar Ruth situationen?
Martha Openetrerbar som alltid. Hon accepterar Emily som allting annat som ett nödvändigt ont.
Patrick Och Tom?
Martha Tom håller sig alltid för sig själv och visar sig bara för att hjälpa till.
Patrick Ja, det är Tom. Han är husets universella hjälpreda, Miriam. Utan honom skulle alla stå handfallna. Martha skulle bara ha sin flaska kvar, mamma skulle bara ha sina eviga klagomål och Theodore skulle inte orka med någonting längre och drunkna i kaos. Bara Ruth skulle klara sig, för hon är Toms mamma. *(en ringklocka ringer frenetiskt)*
Martha Där har du din mamma.
Ruth (har omärkligt kommit in) Patrick, din mor behöver dig.
Patrick (reser sig genast) Ruth! Hur länge har du stått där, din gamla förstenade skräcködle?
Ruth Vad spelar det för roll, din gamla beatnik?
Martha (till Miriam) De har alltid varit dödsfiender.
Miriam Sådana dödsfiender brukar hålla varandra levande.
Martha De överträffar varje gång sig själva. Vänta bara.
Patrick Mera konjak, Martha, eller ska jag ta med den till mamma?
Martha Bäst att du styrker dig själv först inför konfrontationen.
Patrick Du har rätt. *(dricker direkt ur flaskan. Ringklockan ringer frenetiskt igen.)*
Ruth Stå inte där och sup, din slyngel. Din moder väntar.
Patrick Hon får vänta. Det är bara hälsosamt för henne att bli hysterisk. Det är det hon lever på.
Theodore (kommer in) Patrick!
Ruth Ja, han är här igen, Theodore, lika oregerlig som alltid.
Theodore Du kommer en dag för tidigt!
Patrick Överraskad?
Theodore (försiktigt, ser Miriam) Och det här är din nya fru?
Patrick Lugna dig. Vi är inte gifta.
Ruth Det är hans nya hippiebrud. Hon går över som alla andra.
Theodore Så länge de inte gifter sig, så....
Miriam Ni kan vara alldeles lugna. Jag är bara hans lagliga sambo.
Patrick Hon har läst juridik och vet allt om er.
Ruth Ingen vet allt om oss.

Martha Utom de döda.
Ruth Du menar den döda. Men han är död.
Martha Men lever ännu efter tjugo år i graven. Det sägs, Patrick, att den nya sköterskan är synsk. Tror du hon kan få kontakt med din pappa?
Patrick Det var länge sen vi hade seanser här. Miriam är bra på sånt också. Jag kör gärna i gång när som helst.
Ruth Martha är full, Patrick.
Patrick Jag vet. Därför så ärlig.
Theodore Jag är trots allt glad att se dig igen, Patrick. Välkommen hem. (*sträcker fram handen*)
Patrick (fattar den) Tack, broder. Jag behöver mycket pengar den här gången.
Theodore Det är ingenting ovanligt.
Ruth Patrick, din moder. (*ringklockan igen*)
Patrick Jag vet. Hon ska få hälsa på min frilla. Kom, Miriam. Du måste få träffa det stora skuldkomplexet här i spökhuset.
Miriam (menande, mot Ruth) Jag älskar redan alla skräcködlor här.
Ruth Jag försäkrar er, Miriam, att vi inte alltid är älskvärda.
Miriam Jag tror er. (*Patrick och Miriam går.*)
Ruth Alltid drar han med sig dessa slampor!
Martha Men den här är vackrare än alla andra.
Theodore Och hon är inte dum. Det är bäst att inte förolämpa henne i onödan.
Ruth Om hon bara är ute efter pengarna, som alla andra, blir hon inte långvarig. (*går*)
Theodore Hon har åtminstone tolererat henne.
Martha Tror du det? Hon tolererar ingen. Hon väntar på oss alla att dö så att hon kan ta över huset.
Theodore Misstänker du ett sådant vansinne bakom en sådan perfekt fasad?
Martha Perfektionen är bara till för att dölja skavanker, Theodore. Ju högre perfektion, desto mera vansinne bakom den.
Theodore Din filosofi har alltid överträffat alla andras. (*går*)
Martha Tacka flaskan för det. (*dricker*) Nej, nu måste de snart få mat allihop. Res dig, Martha! Du har förberett dig tillräckligt för den nya underbara Patrickstormen! (*reser sig och börjar stöka.*)

Scen 4. Lady Winterstales sovrum.

Lady Varför kommer inte min skandalöse son? Vet han inte att jag är dödssjuk?
Emily Han kan ha blivit uppehållen i köket.
Lady Gå och hämta honom. Säg honom att jag kräver att få träffa honom innan jag avlider. (*just när Emily går ut möter hon Patrick med Miriam i dörren: de nästan krockar.*)
Patrick Nej men se underverket!
Lady Patrick! Kom genast in och lämna Emily i fred!
Patrick Lugna dig, mamma. Jag har en annan frilla. – Så detta är Emily. Ett näpet flickebarn minsann.
Lady Kom då in och låt mig få se på dig!
Patrick (kommer in ordentligt) Detta är Miriam, mamma. Vi är inte gifta.
Lady Det behöver du inte upplysa mig om. Du gifter dig aldrig.
Patrick Är det en order?
Lady Nej, total uppgivenhet.

Miriam Trevligt att träffas, Emily. Jag har bara hört intressanta saker om dig.
Patrick Mamma, för en gångs skull måste jag gratulera dig. Du har äntligen skaffat dig en vettig människa med många talanger som skyddsombud.
Lady Hon är ovärderlig för oss.
Patrick (sänker rösten) Och jag har hört att hon kan ha kontakt med de döda. Vi måste ordna en seans, mamma. Det var så länge sedan.
Lady Kom inte med de där dumheterna. Du vet att seanser bara är bluffar som urartar.
Patrick Man måste ha ett öppet sinnelag och ge allt en chans.
Lady Som du vill, Patrick. Du vet att jag aldrig kunnat neka dig något.
Miriam Men vad säger Emily?
Emily Jag säger ingenting.
Patrick Vad betyder det?
Emily Jag har aldrig varit med om en seans.
Patrick Desto intressantare!
Lady Var försiktig med henne, Patrick. Hon är ett känsligt käril.
Patrick Och därför så begåvad.
Miriam Vi måste bli verkligt goda vänner, Emily.
Emily Gärna det.
Lady Det gläder mig att ni också genast tycker om henne. Gå ut och ta hand om henne bara, så ser vi till middagen.
Patrick Orkar du stiga upp själv?
Lady Jag ska göra en kraftansträngning.
Emily Låt mig få hjälpa.
Lady Nej, Emily, för en gångs skull vill jag klara mig själv. Behöver jag hjälp så ringer jag. Gå du och underhåll dig med Patrick och hans väninna. Jag vill att ni ska bli goda vänner.
(Emily ut med Patrick, som är fascinerad av henne, och Miriam, som redan är hennes goda vän.)

Jag trodde aldrig jag skulle få se solen mer och allra minst här inne i detta dödsdömda hus.

(börjar mödosamt försöka ta sig ur sängen.)

Scen 5. Middagen.

Theodore, Patrick, Miriam, Emily och Ruth vid bordet.

Patrick Sedan när äter tjänarna med herrefolket?
Theodore Patrick, Ruth är mammas sällskapsdam. Har du glömt det?
Ruth Han bara gisslar mig som vanligt.
Theodore Kommer mamma?
Patrick Hon lovade att komma. Vi väntar bara på henne.
Martha (inträder) Ska jag servera, eller tror ni att frun kommer?
Patrick Hon kommer.
Martha Hon har inte kommit ner på månader.
Patrick Jag har gett henne kraft under vingarna. Hon kommer.
Ruth Börja servera, Martha. Kommer hon så kommer hon.
(Lady Winterstale kommer invacklandes med käpp. Patrick reser sig genast och skyndar fram och hjälper henne.)
Lady Låt mig vara. Jag klarar mig själv.

Theodore Detta är heroiskt, mamma. Du håller ju på att bli bättre.

Lady Snick snack.

Patrick Hon är åtminstone inte döende längre.

Lady Det är jag visst det. Emily, hjälp mig att sätta mig ner.

(Emily hjälper henne ta plats i högsätet vid bordsändan.)

Det är bara tack vare henne jag lever. Ni är misslyckade allihop, *(till Patrick)* och allra mest du, mitt livs största vanära.

Theodore Så du säger, mamma.

Patrick Hon har rätt. Jag är oförfärdig.

Miriam Det är jag tacksam för.

Lady Ja, var tacksam för det så länge det varar. Hans nåd tar alltid slut med synnerlig förskräckelse. Vad du än gör, mitt barn, så sup honom aldrig full.

Miriam Det måste jag pröva.

Patrick Ge henne inte dåliga råd, mamma. Hon kan ta dem på allvar.

Lady Det är meningen.

Theodore Patrick har världens bästa ölsinne. Han förlorar inte kontrollen förrän han blir medvetslös.

Patrick Många års träning och erfarenhet ger färdighet.

Lady Var är maten? *(Martha kommer just in med maten.)*

Så är vi då alla samlade precis som förr i tiden. Men till vår krets har tillkommit en ny yngre medlem, som jag är särskilt glad åt att finns här. Det är mera för hennes skull än för din, Patrick, som jag tagit mig hela vägen ner. Emily, det känns som om du alltid hade varit min bästa vän men att jag först funnit dig alltför sent.

Emily Jag är bara tacksam, frun, för att kunna göra en insats.

Lady Din huvudsakliga berömliga insats består i att du finns till och att vi har fått dig. Ni är väl alla snälla mot henne?

Patrick Vi älskar henne redan.

Miriam (ler förstulet) Emily och jag har mycket gemensamt.

Theodore Vi hoppas alla att du stannar hos oss, Emily.

Emily Jag har ingenting emot att stanna så länge ni vill ha mig.

Lady Och du, Ruth? Har du ingenting gott att säga om Emily?

Ruth Jag har ingenting ont att säga om henne.

Patrick Ett högre beröm än så kan inte komma från Ruth.

Theodore Ruth har aldrig haft något gott att säga om alla de andra.

Lady Men desto mera ont. Har du då inget klagomål alls på Emily, Ruth?

Ruth Absolut ingenting.

Lady Det nöjer jag mig med. Ta det som en komplimang, Emily.

Emily Ruth och jag har kommit bra överens från början.

Josef (plötsligt bakom Emily) Akta dig för Ruth, Emily. Hon är farlig. *(Emily rodnar.)*

Patrick Vad är det, Emily? Du rodnar. Är du rädd för Ruth?

Emily Inte alls.

Patrick Konstigt. Alla andra har alltid varit det.

Ruth Emily har mindre att frukta från mig än någon annan.

Emily Tack, Ruth.

Patrick Så alla vi andra har skäl att leva i skräck för henne. Tack för varningen, Ruth. Det är därför jag alltid lämnat detta hus när helst jag kunnat.

Theodore När ämnar du lämna oss denna gång, Patrick?

Patrick Så fort jag fått mina pengar.

Theodore Som vanligt.

Miriam Vi kan väl åtminstone stanna några dagar, Patrick?

Patrick Javisst. Vi måste ju ha vår stora seans.
Theodore (trött) Inte nu igen, *Patrick*.
Patrick Jo, nu igen.
Miriam Vi måste få pröva *Emily*s talanger.
Emily Jag har inga talanger.
Patrick Ingen falsk blygsamhet, *Emily*. Vi vet att du har många talanger.
Theodore Lämna vår far i fred, *Patrick*.
Patrick Han har aldrig lämnats i fred då han aldrig lämnat oss i fred.
Theodore Tala för dig själv.
Lady Är vi där nu igen? Slåss om ett lik?
Patrick Vi slåss inte, mamma.
Lady Inte ännu.
Theodore Nå, när ska vi ha den där seansen så att vi får den överstökad?
Patrick Varför inte nu genast efter middagen? Vi kan till och med sitta kvar vid bordet. Men *Tom* måste också få vara med. Är det möjligt, *Ruth*?
Ruth Jag ska fråga honom. (*lämnar bordet*)
Patrick Har du träffat *Tom*, *Emily*?
Emily Jag stötte ihop med honom en gång i parken.
Patrick Vem överraskade vem?
Emily Han överraskade mig.
Patrick Det gör han alltid. Han är en överraskningarnas man.
Miriam Vem är *Tom*?
Patrick Han är utbölingen i huset, det stora mysteriet, mannen som finns överallt men aldrig syns, han som klarar allt utan att någon av oss kan fatta hur.
Lady *Tom* är drängen, *Miriam*.
Miriam Jag förstår. Och varför är han inte med oss här vid middagen om han får vara med vid seansen?
Patrick En bra fråga, *Miriam*.
Lady Därför att han är dräng, *Miriam*.
Miriam Och *Ruth*, hans mor, som är med vid middagen?
Theodore Hon är mammans sällskapsdam, *Miriam*.
Miriam Inte mycket till sällskap, om jag får säga min mening.
Lady Även hon är outhärlig på sitt sätt, *Miriam*.
Miriam Ja, det måste hon tydligen vara.
Josef (till Emily) *Miriam* är den vettigaste här, *Emily*. Gör dig till hennes vän.
Emily (tillbaka) Gärna.
Patrick Får vi konjak till kaffet, *Martha*?
Theodore Låt konjaken vara, *Patrick*.
Patrick Varför det? Är inte konjak till för att drickas?
Lady Finns det konjak, *Martha*?
Martha Jag tror jag har litet kvar i köket.
Lady Låt honom få så mycket han vill. Det underlättar seansen.
(Ruth återkommer.) Nå?
Ruth *Tom* kommer.
Patrick Bra. Då blir vi fulltaliga.
Theodore Exakt vad förväntar du dig av en seans, *Patrick*?
Patrick Vad som helst men helst nya avslöjanden.
Theodore Om vad?
Patrick Om pappas död. Vad annars?

Lady Låt honom få som han vill, Theodore. Kanske vi verkligen en dag kan komma något steg närmare sanningen.

Patrick (ser åt Emily) Ja, nu när vi har chansen med kanske ett riktigt medium.

Miriam När ska vi börja?

Patrick Varför inte genast?

Theodore Vi måste vänta på Tom. *(Tom kommer i dörren.)*

Ruth Här är han.

Patrick Möt Tom, Miriam, husets tomte. *(Tom kommer fram och hälsar på Miriam.)*

Tom Angenämt.

Miriam Dito.

Patrick Ska du inte hälsa mig välkommen hem igen, Tom?

Tom Välkommen hem igen, Patrick.

Patrick (till Emily) Alltid lydig som en automat. Akta dig för honom, Emily.

Tom Emily har ingenting att frukta.

Patrick Det hoppas jag verkligen.

Ruth De vill ha dig för en seans, Tom.

Tom Jag vet. Därför är jag här.

Patrick Alltid redo, den perfekta scouten, eller hur, Tom?

Theodore Sluta trakassera Ruth och Tom någon gång, Patrick.

Patrick Vem trakasserar vem? Vem har någonsin kunnat glömma Ruth som den exemplariska barnsköterskan?

Theodore Påminn oss inte, Patrick.

Patrick Där ser du.

Ruth Vad väntar vi på? Är det inte bäst att vi sätter i gång med seansen innan något värre händer?

Patrick Kan det hända något värre, Ruth, än att vi äntligen får veta sanningen?

Ruth (oberörd) Sanningen om vad, Patrick?

Patrick Sanningen om mordet på vår far.

Ruth Han kanske inte alls var er far.

Lady Ruth, det räcker. Provocera inte.

Ruth Vem provocerar?

Tom Jag har inte mycket tid på mig, för jag måste till staden och fixa några saker. Vill ni ha er seans får ni allt sätta i gång.

Miriam Inte mig emot.

Patrick Mera konjak, Martha.

Theodore Är du rädd, Patrick?

Patrick Nej, är du?

Theodore Det är inte jag som dricker konjak.

Patrick Fegis!

Theodore Det är inget svar på min fråga.

Lady Pojkar, man kunde tro att ni ännu gick i lekskolan. Är ni så små fortfarande?

Patrick (menande till Emily) Vi slogs alltid som barn.

Emily Det brukar bröder göra.

Tom Och jag fick alltid skilja dem åt. Men de växte aldrig ifrån det.

Ruth Hur blir det med seansen?

Theodore Vågar vi?

Patrick Vi vågar, om Martha får vara med.

Lady Vill du vara med, Martha?

Martha Jag är med på vilka galenskaper som helst, men skyll inte på mig sedan.

Patrick Gamla goda Martha!

Theodore Då blir vi sju runt bordet.

Ruth Ett lämpligt antal.

Martha Men är det säkert att det är lämpligt med en riktig seans när vi har druckit så mycket konjak?

Patrick Det underlättar, Martha, det bara underlättar.

Lady Desto viktigare blir det att ingen bryter kedjan.

Patrick Vi fattar alltså alla varandras händer, Emily, så att vi alla står i fysisk kontakt med varandra. Det underlättar fenomenen.

Emily Jag förstår.

Tom Den första som släpper taget förstör hela seansen.

Ruth Just så.

Lady Ska vi börja?

Miriam Men verkar det inte knäppt med en seans mitt bland smutsiga tallrikar och ouppdruckna spritglas?

Theodore Miriam har en synpunkt där.

Patrick Tror du andarna bryr sig om sådana futiliteter? Kör i gång! Fatta varandras händer! (*alla fattar varandras händer*)

Theodore Exakt vad förväntar du dig av detta, Patrick?

Patrick Vad som helst. Gärna en åttonde osynlig deltagare.

Josef Han vet inte vad han ber om, Emily.

Emily Jag vet.

Lady Inför denna parodi på en seans ber jag er, andar, att ha tålmod och överseende med oss och ändå bistå oss med vad ni kan. Jag vet att det är förmätet av oss, då vi alla druckit konjak och är mer eller mindre bakom flötet, men, som Patrick säger, min förlorade son, det kanske underlättar. Så kom till oss och inspirera oss med er närvaro och meddela er gärna med oss, kära andar, särskilt min egen stackars framlidne make Sylvester. Är du där, Sylvester?

Josef (till Emily) Detta liknar ingen seans som jag har varit med om.

Emily Ha överseende med dem, Josef. De är bara hjälplösa.

Josef Ska jag uppenbara mig?

Emily Bara om du vill.

Josef Jag vill gärna pröva dem.

Emily Pröva dem som du vill, men skräm dem inte.

Josef Frågan är hur jag ska kunna låta bli. (*tar ett glas och slår sönder det mot golvet. Alla hajar till.*)

Patrick (triumferande) De är här! De är här! Det lyckades!

Lady Detta är inte Sylvester. Så bar han sig aldrig åt.

Emily Jag tror det är min bror.

Patrick Vi har fått napp. Det är huvudsaken. Berätta för oss om din bror, Emily.

Emily Det är inte mycket mer att säga annat än att han är död.

Miriam Hur dog han, Emily, och varför?

Emily (tiger)

Theodore Det är vår far vi är intresserade av, inte Emilys bror.

Patrick Kan din bror meddela oss något om vår fars bortgång, Emily?

Josef Jag kallar detta utpressning.

Emily Helst inte.

Patrick (hårt) Varför?

Emily Josef, varför gör du motstånd?

Josef Tål de att höra att han blev mördad?

Emily Det är vad de har misstänkt hela tiden.

Theodore Vad har vi misstänkt, Emily?
Emily Att er far blev mördad.
Patrick Jag visste det!
Miriam Emily, säger din bror att Patricks och Theodores far blev mördad?
Emily Han säger det inte. Han vet det.
Patrick Det räcker. Han blev alltså mördad.
Tom Bevis!
Emily Han kunde alltid hålla balansen fastän han var berusad.
Patrick Det stämmer! Det kan jag också!
Miriam Var han alltså berusad när han störtade ut för trappan?
Josef Ja, och han såg aldrig vem som skuffade honom.
Emily Ja, och han såg aldrig vem som skuffade honom.
Josef Men han såg mördaren efteråt.
Emily Men han såg mördaren efteråt.
Patrick och Theodore (samtidigt) Vem var det?
Miriam Vänta litet! Såg han sin mördare som död, eller levde han fortfarande?
Josef Han såg sin mördare som död.
Emily Han såg sin mördare som död.
Tom Ursäkta mig, men detta är inte klokt. Hur kan en död känna igen sin mördare efter sin död? Ett sådant vittne håller inte.
Patrick Har du något att dölja, Tom?
Tom Nej, jag vet ju ingenting, jag var ju spädbarn då. Jag försöker bara vara logisk.
Theodore Låt Emily berätta mera. Vem igenkände vår far som mördaren, Emily?
Emily Vem igenkände deras far som mördaren, Josef?
Josef Han var inte deras far.
Emily Han var inte deras far.
Lady O nej!
Josef Jag menar, han var inte båda deras far.
Emily Han menar, han var inte far till er båda.
Patrick Det var det jag alltid misstänkte. Jag är en bastard, en bortbyting. Är det sant, mamma?
Lady O nej!
Theodore Plåga henne inte, Patrick.
Josef Jag har låtit dig veta för mycket.
Emily Han har sagt för mycket och vill ej säga mer.
Patrick Spöken pratar alltid bredvid munnen. Det är nackdelen med deras existens. Därför håller de hellre tyst och håller sig helst borta, för de är medvetna om pinsamheten själva.
Josef Jag har inte sagt att Sylvester Winterstale inte hade två söner.
Emily Han tar allting tillbaka. Lord Winterstale hade visst två söner.
Patrick Detta stämmer inte. Spöken kan inte ta tillbaka sitt ord.
Emily Josef gör det.
Theodore Vad menar han?
Emily Vad menar du, Josef?
Josef Det är bäst att ingen vet för mycket. Vad jag vet kan ändå inte bekräftas. Det finns inga bevis för den problematiska sanningen.
Theodore Vad säger han?
Emily Han vill inte avslöja mer.
Theodore Så vad vet vi? Ingenting! Vi informeras om att en av oss är oäkta, men lika fullt är vi båda hans söner. Detta var just en snygg seans!

Patrick Bryt inte kedjan, broder.
Theodore Ingen risk. Har vi samma mor då? Be honom åtminstone svara på det,
Emily!
Emily Har de samma mor, Josef?
Josef Två av dem har samma mor.
Lady Ja, det vet väl jag det! Det hade jag kunnat svara på lika väl som någon annan.
Theodore Vilka två har samma mor och samma far, Emily?
Emily Du hörde frågan, Josef.
Josef Det visste bara Sylvester, och därför mördades han.
Emily Det visste bara Sylvester, och därför mördades han.
Theodore Varför kan vi då inte få kontakt med vår far, om han allena visste
sanningen?
Josef Jag kände honom inte. Jag vet inte var jag ska söka honom och hur jag
ska få kontakt med honom.
Emily Josef kan inte få kontakt med er far.
Theodore Försök, för helvete, försök!
Josef Tror du inte jag försöker? Men jag vet ju inte ens hur han såg ut!
(En främmande varelse kommer in genom dörren.)
Ruth (ser honom först) Hu! *(blir vettskrämd och bryter kedjan)*
Lady (ser honom, sakligt) Det är inte Sylvester.
Theodore Allt är förstört. Kedjan är bruten.
främlingen Ursäkta mig, jag har tydligen kommit i ett högst olämpligt ögonblick....
Dörren stod öppen, så jag klev bara in....
Patrick (rasande) Vem i helvete är ni?
främlingen Jag ber så mycket om ursäkt. Satt ni mitt i en seans? Jag beklagar tusen
gångar.
Josef (till Emily) De kom billigt undan. De hade aldrig stått ut med sanningen.
Emily (tillbaka) Är det du som har skickat honom?
främlingen Jag är inspektör Blameless. Jag kom hit bara för att ställa en del
rutinfrågor....
Patrick Han är polis!
Lady Vad har hänt?
polisen (vänder sig till mylady) Jag är hemskt ledsen över att behöva störa er i det
tydliga olämpligaste tänkbara ögonblick, men ett mord har begåtts i staden, och
enligt ett vittne sågs mördaren ta sig över hit till ön.
Tom Så ni vet vem mördaren är?
polisen Absolut inte. Men vi söker efter honom.
Theodore Så ni söker efter en mördare som ni inte vet vem det är?
polisen Ungefär så. Har händelsevis någon av er haft ärende till staden det sista
dygnet?
Tom Jag var där igår.
Patrick Jag också. Miriam också.
Theodore Även jag var där. Emily också.
polisen Så ni kan alla vara mördaren. Fast damerna är uteslutna.
Lady Vad menar ni, herr kommissarie? Och vad är det för ett mord som har
begåtts?
polisen Ett bestialiskt sexualmord. Om någon av herrarna här är den skyldige
går ingen av damerna här säker.
Patrick Detaljer! Hur begicks mordet?

Lady Patrick! Behärska dig! Så ni menar, herr kommissarie, att någon av mina och Ruths barn här kan vara en bestialisk sexmördare?

polisen Den teoretiska möjligheten kan inte uteslutas, frun, förrän vi har etablerat alibin för alla tre.

Theodore Vilken tid handlar det om?

polisen Jag skulle vilja veta exakt vad ni alla tre gjorde i staden och när.

Patrick Tyvärr var vi inte tillsammans. Vi gick skilda vägar alla tre. Men Miriam var med mig för det mesta.

Miriam Jag var med honom hela tiden, och jag lever ännu.

Theodore Försök inte, Miriam. Inte ens du kan hålla reda på Patrick.

Patrick Vill du försöka sätta dit mig?

Theodore Jag säger bara som det är.

Miriam Och du var förstås ensam hela tiden, Theodore.

Theodore Jag gick på olika ärenden och utförde plikter. Sammanlunda gjorde Tom.

polisen Men ni var inte tillsammans?

Theodore Nej.

Lady Måste det vara någon härifrån huset?

polisen Inte alls, men det är inte otänkbart att så är fallet.

Lady Ruth, hjälp mig härifrån. Låt herrarna göra upp sinsemellan.

Ruth (reser sig och hjälper frun) Och ni borde skämmas, inspektörn, för att alls belasta detta sorgdrabbade hus med era blotta skändliga misstankar.

polisen Jag beklagar, mina damer, men jag har betalt för det. (*Ruth går med frun.*)

Patrick Det är hans yrke att jävlas med folk.

polisen I detta fall inte med damer. Någon annan har redan jävlats med dem.

Josef Du är i livsfara, Emily.

Emily Ja, jag känner det.

polisen Det finns ingen annan i huset? Det råkar händelsevis inte finnas någon främling här?

Tom Varför tror ni det?

polisen Det känns så. Ni har inte märkt någonting skumt? Något misstänkt prassel i buskarna?

Patrick Här sysslar vi bara med seanser.

Miriam Och vi går seriöst till väga.

polisen Det tvivlar jag inte på. Men det måste jag också göra.

Patrick Det har ni betalt för även om ni inte gör det. Men vi har inte betalt för att vi är seriösa. Det är skillnaden mellan privatpersoner och statstjänstemän.

Theodore Min bror kan inte tåla poliser. Jag bara varnar er. Reta honom inte.

polisen Jag retar aldrig någon. Alla andra retar mig.

Patrick Men det har ni betalt för.

polisen Tror ni jag gör det frivilligt?

Patrick Ert förhör har redan kommit av sig.

polisen Jag stannar här tills jag har fått ordning på torpet.

Tom (skrattar högt) Ordning på torpet! Hör på den! Gosse, du vet inte vilket torp du har hamnat i! Här sitter du fast för evigt, om du vill ha ordning på det!

Patrick Vi sysslar faktiskt med en annan mordutredning här, inspektörn.

polisen Jaså. Berätta.

Patrick Vi har just fått veta att vår far mördades här för över tjugo år sen.

polisen Mord preskriberas aldrig. Har ni kvar liket?

Theodore Det är knappast identifierbart längre. Det är djupt begravet.

polisen Så ni vet inte ens längre om den mördade var er far.

Patrick Jo, det vet vi, men vi kan inte bevisa det.
polisen Och hur har ni fått veta att han blev mördad?
Patrick Vi vet det, men vi kan inte bevisa det.
Miriam Han blev skuffad utför en trappa.
polisen Jag tror jag har hört talas om det. Var han inte ganska påverkad?
Patrick Det är inte en förmildrande omständighet.
polisen Jag menar, kan han inte ha ramlat själv?
(tystnad)

Theodore Det är aldrig för sent att lösa mordgåtor, kommissarien, bara de löses.
polisen Precis min mening, unge man. Därför är jag här.
Patrick Så ni kan faktiskt hjälpa oss med vår mordutredning och därmed vara till någon nytta.
polisen Jag tackar för den äran. Då kanske ni även kan hjälpa mig. I stället för ett mord vardera har vi två mord tillsammans att lösa. Har vi tur är det samma mördare.
Patrick Där drog ni en nit, kommissarien. Ingen av oss var född när vår far blev mördad.
polisen Hur vet ni då att han var er far?
Theodore Min bror överdriver. Visst var vi födda men just inte mycket mer.
polisen Naturligtvis. Min fråga var rena reflexen.
Patrick Så vem av oss gjorde det?
polisen Vad då?
Patrick Knuffade farsan utför trappan.
polisen Låt oss först ta reda på vem av er som strypte en ung mannekäng efter att först ha våldtagit henne munkavlad och bakbunden.
Patrick Här stryper vi inte någon mannekäng bakbunden och munkavlad.
polisen Jag menade att mannekängen var det, inte hennes mördare.
Patrick Säg det då.
polisen Jag trodde det var underförstått.
Miriam Om någon av er bakbinder och munkavlar mig, så låt mig gärna veta vem av er det är innan jag blir strypt.
Patrick Miriam, du är i fullständig säkerhet här.
Miriam Det tvivlar jag inte ett ögonblick på i detta hus fullt med skelett i alla garderober. *(reser sig och går)*
polisen Bra att hon gick. Det här är inget fall för känsliga unga damer.
Theodore Emily, du behöver inte stanna.
Emily Jag stannar. Jag tror jag vet vem mördaren är.
alla (ivrigt) Vem då?
Emily Den av er som vet vem som mördade Sylvester Winterstale.
Josef Emily, du har gått för långt.
Theodore Och hur i helvete ska någon av oss kunna veta det när vi inte ens vet hur han dog?
Patrick Du tycks inte veta att han blev knuffad utför trappan, Theodore, eller försöker du dölja något?
Tom Om han blev mördad kan bara någon av våra mammor ha gjort det, om de inte gjorde det tillsammans.
Patrick Eller Martha.
Tom I så fall kan de ha varit tre.
polisen Nåväl. Låt oss börja där. Vad kan det ha funnits för motiv?

Tom Mamma var skyldig honom allt då han hjälpt henne till en god position här efter att pappa dött. Hon var helt utan motiv.

polisen Och er mor?

Patrick Vilken fru har inte motiv tillräckligt att vilja göra sig av med sin man? Det är därför jag aldrig har gift mig.

Theodore Mamma var utan motiv. Hennes sjukdom och obotliga sorg ända sedan dess höjer henne över alla misstankar.

polisen Och den tredje ni nämnde, Martha?

Patrick Ett fyllo. Hon bara super i köket hela tiden. Ingen var mera oskyldig än hon.

Tom Alla tre var helt beroende av sin välgörare, arbetsgivare och äkta man.

polisen Alltså blev han troligen inte mördad.

Patrick Du har dragit en nit, Emily.

Theodore Den första någonsin. Därmed måste vi även ifrågasätta hela seansen och dess uppenbarelser.

Josef Du är räddad, syster, för tillfället åtminstone.

Emily Nåväl. Jag tar allting tillbaka. Glöm mig. Jag går.
(går. Josef följer efter henne ut.)

polisen Jag tror bestämt att en fjärde person måste vara inblandad.

Tom Vem då?

polisen Det är det jag inte vet. Är ni säkra på att Emily kom hit ensam?

Patrick Fullständigt. Hon är till och med orörd och oskuld.

polisen Jag har en underlig instinktiv känsla av att någon bevakar henne natt och dag.

Theodore Det måste vara mamma.

polisen Nej, det måste vara en man.

Patrick Ni är lika synsk som Emily, kommissarien.

polisen Är hon synsk?

Theodore Om hon är! Det var bara tack vare henne vi lyckades genomföra en nästan blodigt allvarlig seans tills ni kom och avbröt den.

polisen Vilket jag beklagar mycket. Vad ser hon som inte vi ser?

Theodore Det vet bara hon.

polisen Kan man fråga henne om det?

Patrick Det är bäst ni deltar i en seans med henne, kommissarien, så får ni veta allt, om ni inte avbryter den.

polisen Jag lovar att inte avbryta i så fall.

Patrick En ny seans! Hurra!

Theodore (förtvivelad) Nej!

Tom Om någon blir mördad under seansen vet vi vem mördaren var.

Patrick Vem?

Tom (triumferande glad) Spöket!

Theodore Det är inte roligt, Tom.

Tom Det är det visst det. Det är så in i helvete roligt, nu när vi har en polis här också som spexar till det.

polisen Jag gör mitt jobb.

Tom Ja. Det är det som är så roligt.

Patrick Tom driver alltid med oss, inspektörn.

polisen Det behöver ni inte upplysa mig om.

Theodore Menar ni verkligen allvar med att ni vill delta i en seans?

polisen Min käre unge man, jag gör vad som helst om det bara kan underlätta mitt arbete.

Patrick Så talar en sann statstjänsteman.
polisen Jag menar allvar.
Patrick Inget snack om saken.
Theodore Då måste vi alltså återkalla alla damerna från vad de än håller på med.
Patrick Det ser inte bättre ut, broder. Du kommer inte undan den definitiva seansen. Och vi behöver mycket mera konjak. Martha!
Martha Jag finns här.
Patrick Vi behöver konjak!
Martha Jag hörde nog. (*skyndar ut i köket*)
polisen Jag borde inte dricka i tjänsten.
Tom Vem var det som sade att han gjorde vad som helst bara det underlättade hans arbete?
Patrick Tom har rätt som vanligt. Glöm allvaret, polisen. Ingen kontrollerar er här. Ni befinner er i ett privathus utan övervakning.
polisen Jag är inte så säker på det.
Tom Jag kan hämta damerna. (*går*)
Theodore Menar ni verkligen allvar, inspektörn, med att ni vill ha en seans?
polisen Jag förstörde en seans när jag kom. Det minsta jag kan göra för att gottgöra saken är väl att ge möjlighet till en ny seans.
Patrick Absolut.
Theodore Tillåt mig att informera er, inspektörn, att ni vet inte vad ni ger er in på.
polisen Vad jag än ger mig in på så har jag betalt för det.
Patrick Så resonerar en sann statstjänsteman.
Theodore Då väntar vi bara på damerna.
Lady (kommer in med Ruth) Är det här verkligen nödvändigt?
Ruth Polisen insisterar på det.
polisen (reser sig) Ursäkta, madame, att jag besvärar er med min närvaro, men mina tjänsteplikter ger mig inget val.
Lady Ni låter som Parkinsons lag: Man känner igen en dumbom på att hans ursäkt är att han måste göra sin plikt. Det underminerade och förstörde imperiet.
polisen Ni har en förunderlig förmåga att få en att känna sig maximalt skyldig för ens oskulds skull.
Lady Det är meningen, Dumsnut.
Ruth Det är bara en ny seans, Hermione. Ingenting allvarligt.
Miriam (kommer in) Så vi får en ny seans i stället för den förlorade? Så roligt!
Theodore Det vet man inte förrän det är över.
Patrick Det kan bli så in i helvete roligt, Miriam. Varning för oförutsägbara läskigheter.
Miriam Du behöver inte varna mig, Patrick. Jag känner din morbida läggning.
Patrick Ingen kvinna kan någonsin lära känna de sanna avgrunderna i en mans själ.
Miriam Det är det som alltid driver henne in i honom. Han förblir alltid det universella svarta hålet, där hon och allt liv måste försvinna.
(Tom kommer in med Emily och, bakom henne, Josef.)
Tom Så är vi då alla här.
Patrick Nu kanske vi äntligen kan få veta vem av oss som är bastarder och vem som har fått någon identifierbar fader eller moder.
Lady Patrick, din ryslighet förnekar sig aldrig.
Patrick Jag är din son, mamma.
Lady Det är ett som är säkert.
polisen Hur många är vi?

Theodore Åtta med er.
polisen Det känns som om vi var nio. Är vi verkligen inte nio?
Tom Med Martha är vi nio.
Miriam Jag tror inte poliskommissarien tänkte på Martha.
Lady Vem tänkte han då på? Sylvester?
Theodore Finns det andra gengångare?
Patrick Dum fråga, broder. Det vet du att det finns. Hur många som helst.
Martha (kommer in med konjaken) Var det någon som ville ha mera konjak?
Patrick Hur många som helst. Bara ös på, Martha. Vi är outsläckliga vad törsten beträffar.
Martha Det vet jag nog.
Theodore Det är en allmän önskan, Martha, att ni deltar i vår seans.
Martha Men jag är inte nykter.
Patrick Vem fan är det? Det gör dig bara mer kvalificerad, Martha.
Martha Inte som medium, hoppas jag.
Theodore Vem som helst kan vara medium om hon är tillräckligt onykter.
Lady Bryt bara inte kedjan! Jag ber er, söner och vänner! Vad som helst men inte det! Vi får inte låta denna vår yttersta seans gå åt pipan!
Theodore Vad du är melodramatisk, mamma.
Lady Det har jag alltid varit, och jag njuter av det, ty det är mitt hela liv.
Miriam Låt oss alla frossa i den yttersta seansen.
Tom (till Ruth) Ska vi låta dem hållas, mamma?
Ruth Det går över, Tom. Alla denna galna familjs nycker går alltid över och avlöses av andra nya nycker.
Tom Det är väl deras huvudsakliga mentalsjukdom.
Ruth Så kan man se det, Tom.
Lady Fatta varandras händer! Bryt inte kedjan, vad som än händer!
 Någonting säger mig, att detta är vår sista chans!
Theodore Mamma är i sitt ässe.
Emily Vad ska jag göra, Josef?
Josef Bara häng med.
Patrick Nå, Emily! Vi litar på dig som medium. Vad ser du? Vi avbröts sist utan att din bror lyckats få kontakt med vår far. Lyckas han bättre nu?
Josef Menar han allvar eller driver han med dig?
Emily Ack, jag vet inte.
Theodore Hon vet inte. Hon vet ingenting efter sitt misstag senast.
Lady Sylvester, är du där?
Josef Nej, han är inte här.
Emily (högt) Nej, han är inte här.
Josef Han är död.
Emily (högt) Han är död.
Theodore Det vet vi nog. Men vad fan dog han av.
Patrick Det är det som ingen vet.
Emily Någon knuffade honom ut för trappan.
Patrick Ja, det vet vi nog, men vem?
Emily Han såg inte själv vem det var.
Theodore Det komplicerar saken, eller hur, inspektörn?
polisen I högsta grad. Om ett lik inte själv vet vem som mördade honom, hur kan då någon veta det?
Josef Mördaren själv.

Emily (högt) Mördaren själv!
polisen Så klart. Det är ju självklart.
Theodore Finns mördaren här?
Josef Ja, mördaren finns här.
Emily (högt) Ja, mördaren finns här!
polisen Var det Tom, Patrick eller Theodore?
Josef Ledande fråga.
Emily Ledande fråga. Naturligtvis var det ingen av dem.
polisen Var det Martha?
Martha Jag var full och oregerlig när det hände. Jag fick veta det först efteråt. Jag hade inte ens kunnat ta mig upp för trappan. Jag var mer berusad än husbond själv.
Josef Nej, det var inte hon.
Emily (högt) Nej, det var inte hon.
Patrick Det hade vi nästan kunnat gissa själva.
polisen Var det Ruth eller lady Winterstale?
Josef Ja, det var det.
Emily (högt) Ja, det var det.
polisen Vem?
Josef Fråga Ruth.
Emily (högt) Fråga Ruth!
polisen Nåväl, Ruth, jag frågar er: vem var det?
Ruth Är jag under ed?
polisen Ni är mer än under ed. Ni är mitt i en seans.
Ruth Jag vill inte svara.
polisen Varför?
Ruth Därför att min son är närvarande.
polisen Vad har han med saken att göra?
Patrick Bryt nu inte seansen, vad du än gör, Ruth.
Ruth Patrick, du var alltid skoningslös.
Patrick Fram med sanningen, Ruth. Vad vet du som ingen annan vet?
Ruth Hermione, förlåt mig!
Lady Vad finns det att förlåta?
Ruth Jag mördade din make!
Patrick Äntligen! Jag visste det!
polisen Fortsätt att berätta, Ruth. Jag kan lugna er med, att efter tjugo år och i saknad av bevis har ni ingenting att frukta. Avslöjanden under en seans kan aldrig användas i en rättegång.
Ruth Han bedrog mig! Han gjorde mig havande! Han vållade min makes död! Tom är hans son och ingen annans!
Tom Mamma!
Ruth Förlåt mig, Tom! Jag kan inte bevara hemligheten längre! Den har gnagt på mig i tjugo år!
Lady Fram med sanningen, Ruth! Du var alltså hans älskarinna!
Ruth Ja!
Lady Men varför mördade du honom?
Ruth Han lurade mig!
Lady Han lurade oss alla. Hur lurade han dig?
Ruth Han bedrog mig!
Lady Nej, det var mig han bedrog! Hur bedrog han dig?

Ruth Tom och Theodore föddes samtidigt. För att försäkra sig om min tystnad och min lojalitet berättade han att han bytt ut barnen.

Theodore Skulle jag vara din oäkta son, Ruth, och en oäkta son till min far?

Ruth Han var så infernalisk! Jag kunde aldrig veta vad som var sant! Han förslavade mitt hjärta med att krossa det! Därför föll jag för frestelsen att knuffa honom utför trappan när han var som allra djävligast och tarvligast och mest berusad!

Patrick Där har ni min far, bröder! Vem av er är äkta, och vem är oäkta? Jag har alltid skämts för att vara odiskutabel som äkta.

Theodore Vår framgångsrike affärsman till far var alltså den ruttnaste av oss alla, om han alls var vår far.

Tom Jag har aldrig haft några anspråk på honom. Jag avstår från honom gärna.

Ruth Han förtjänade att dö! Det var en rättvis avrättning!

polisen Jag håller fullständigt med er, Ruth. Fallet är avslutat och begravet och kommer ej att grävas upp igen.

Ruth Tack, inspektörn. Ni får mig att tro på rättvisan trots allt.

polisen Men vi har ett fall till att utreda. Vem var sexualmördaren inne i stan?

Josef Emily, du har triumferat, men ej ens jag kan hjälpa dig i denna sak.

Emily Hur kan jag då ens hjälpa mig själv?

Patrick Vem pratar du med, Emily?

Martha Respekt för mediet! Respekt för mediet!

Patrick Du är full, Martha. Vem pratar du med, Emily?

Theodore Vems son är jag? Min fars eller Ruths?

Lady Inte konstigt att jag varit sjuk i alla dessa år av ovisshet!

Miriam Emily, du har allas våra öden i din hand. Patrick är sin fars ende laglige arvinge, men jag beror bara av hans nåd. Vem av hans eventuella halvbröder är äkta? Och vem är sexualmördaren?

Josef Emily, svara inte.

Emily Jag svarar inte.

Tom Vet du vem det är?

Emily Jag vet ingenting och vill inte veta någonting.

Lady Emily är klokast av oss alla.

Tom Det ger mig inget val. (*bryter kedjan, reser sig och har en revolver i handen*)
Spelet är över! Jag kan skjuta er alla om jag vill! Jag visste alltid att jag var oäkta arvtagare i huset! Mamma! Jag är son till den du mördade! Jag visste det! Du har alltid förträngt sanningen och hållit den ifrån mig! Det är slut med det nu! Jag har rätt att leva! Jag har rätt till mitt arv!

polisen Gossen är förlorad.

Theodore Bevis, Tom! Jag är lagligen min faders son, vare sig han var min fader eller ej!

Tom Din värdelösa bastard, dra åt helvete med dig, din fördömda pedant och översittare! (*skjuter ner honom*)

Theodore Mamma! (*dör*)

Ruth Tom! Du går för långt!

Tom Håll käften, mamma! Jag har er alla i mitt våld!

polisen Han är förlorad.

Lady Tom! I alla dessa år har du tjänat oss med en sådan trohet! Hur kan du då nu spåra ur så totalt?

Tom Det är enkelt! Jag är galen! Och du försköt mig, mamma! (*skjuter mot henne. Hon försvinner under bordet.*)

Ruth Tom! Inte en gammal kvinna!

Tom Hon var min falska mor, som förnekade mig! Du var åtminstone snäll mot mig och tog hand om mig! Tvinga mig inte att skjuta ner dig också, fostermor!

Ruth Jag älskade dig alltid, Tom!

Tom Vad hjälper det, när jag inte är din son?!!

Ruth Skjut mig inte!

Tom Tvinga mig inte till det!

Emily Tom, du är sexualmördaren, och du är förlorad. Ge upp innan det är för sent. Du behöver vård, ingenting annat.

Tom (riktar pistolen mot henne) Jag hade hoppats få dig, Emily, och tillsammans hade vi kunnat ta över huset och alla ägorna. Men om även du vänder dig emot mig har vi ingen chans. (skall skjuta, men Josef hoppar på Emily och får henne att ducka. Tom skjuter fyra skott och slut på magasinet.)

polisen Dina kulor är slut, Tom, men jag har ett helt magasin kvar. Det är bäst för dig själv att du ger upp. (riktar sin revolver mot honom)

Ruth Du har ingen chans, Tom. Du måste ge dig.

Tom Du var den enda någonsin som var snäll mot mig, Ruth. Måste jag då ge mig inför dig?

Ruth Du har inget val.

Tom Hellre döden än att man åker fast. (flyr, men polisen skjuter ner honom innan han hinner ut.)

polisen Jag hoppas ni alla ställer upp för mig som mina vittnen.

Patrick Självfallet.

Miriam Ni sköt ju honom bara bakifrån i självförsvar, när ni borde ha skjutit honom tidigare.

Ruth Hur är det, Hermione?

Lady Han missade naturligtvis, Ruth. Inte kunde han skjuta ner sin egen mor. Men hur var det egentligen, Ruth? Var han min son eller din? Var *min* make hans far eller din?

Ruth Ack, jag vet inte, och det får vi aldrig veta!

Miriam Båda är döda nu, så det spelar ingen roll. Polisen själv lät Tom komma undan med sanningen.

Patrick Båda var åtminstone mina halvbröder, men jag hoppas verkligen att Theodore åtminstone var din son, mamma.

Lady Det hoppas jag också, men det kan vi nu aldrig få visshet i.

Ruth Det enda vi kan göra är att sörja bådads död. Och mest av allt har jag rätt att sörja, ty vem det än var av dem har jag förlorat min ende son.

Josef I vissa fall, Emily, kan inte ens de döda göra någonting åt saken.

Emily Tack, bror, för att du räddade mitt liv.

Josef Det var det minsta jag kunde göra, ehuru du inte kunde rädda mitt.

Emily Ditt liv efter döden är bättre än mitt liv före döden.

Josef I den mån vi kan försöker vi hjälpa de levande. Deras kontakt med oss är vårt bästa sätt att kunna hjälpa dem.

polisen Jag beklagar pinsamheten i det inträffade, mina damer.

Lady Tack för att ni har räddat oss, inspektörn, men var verkligen Tom min son och en sexualmördare?

polisen Emedan både han och Theodore nu är döda kan vi dessvärre aldrig få någon klarhet i den frågan, såvida de inte behagar uppträda från den andra sidan....

Patrick Menar ni att ni inbjuder till fler seanser?

polisen Jag kan bara inte helt utesluta den oortodoxa möjligheten till att få
djupare klarhet i ett ganska komplicerat fall...
Miriam Han vill bara försöka rädda sitt ansikte.
Martha Mera konjak, någon?
Lady Martha, vad vore vi utan dig? (*sträcker fram sitt glas*)

Slut.

(Biella, 13.4.2003)